

'La situació actual de l'artista és absurda'

LAIA TOST / REUS

Membre del Consell Assessor d'Arts Plàstiques de l'Ajuntament de Reus, membre organitzador de diversos salons d'art, comissari d'innombrables exposicions, i promotor d'iniciatives artístiques diverses com 'Videosferes' o la incorporació del FEC a Reus són algunes de les fites de la llarga trajectòria professional de l'artista reusenc Aureli Ruiz. Amb una visió molt realista i contundents declaracions, Ruiz ens parla de la situació actual de l'art.

-Volent aquest llarg currículum, és una concepció errònia, doncs, aquella que creu que no es pot viure de l'art... O es considera realment afortunat?

Em sento afortunat per poder fer el que faig. Realment no es pot viure de l'obra artística. He pogut viure de l'art perquè hi he treballat des de la part de la gestió. Quant a la part artística, el mercat està en un estat molt precari.

-I a què es deu aquesta precarització?

Falta una professionalització de tot plegat, però, sobretot, de l'artista. Ara, tota la piràmide que conforma els centres d'exposicions està vivint de les exposicions: tothom cobra, des del conserge fins al director... Menys l'artista. És una situació absurda.

-Com es pot aconseguir aquest reconeixement?

Amb termes de normatives. S'ha d'aconseguir que l'art es consideri un esdeveniment cultural com un altre.

-Considera que no hi ha una aposta real cap a l'art, des de

Aureli Ruiz torna al vessant artístic amb 'Love Indifference'.

XAVI JURJO

les administracions?

Hi ha una aposta, però s'ha d'apostar millor i més valent. Sembla que des de les administracions s'entengui la cultura com un món a part, quan és a partir d'aquesta cultura i de l'artista que es genera un gran volum de diners.

'S'ha d'apostar millor i més valent cap a l'art des de les administracions'

-Com es posiciona sobre el debat que hi ha entorn de la funció dels museus? Són un espai de conservació o també de formació?

És i hauria de ser les dues coses. El museu no deixa de ser un estoc d'obres que s'exhibeixen i és important aquesta funció de contenidor, però, d'altra banda, s'ha de parlar del fet formatiu, que és bàsic.

-Hi ha realment una valoració de l'art per part de la gent del carrer o queda més reservat a col·lectius de professionals i entesos de l'art?

La gent ja viu la cultura contemporània al carrer i en d'altres indrets: el que passa és que tal i com està enfocada el concepte de museu, aquest ha esdevingut una eina obsoleta. Fa falta transformar totalment la manera d'estructurar els museus.

-Dins de la cultura, quin pes considera que ocupa l'art?

No està tan reconegut com altres disciplines. No hi ha tantes ajudes, està en estat pre-

'Som com una mena de vaca tota la vida, que paguem per néixer i per morir'

ri. En el top ten hi hauria a dalt de tot el teatre i després tot el que serien les arts escèniques i l'art plàstic o visual quedaria pel final.

-El límit de la creació de l'art està en...

Crec que no té límit, no existeixen uns límits sinó que l'art va lligat a l'evolució de la societat, perquè en forma part. Però considero que el progrés que ens porta a parlar del concepte «nou» en veritat es tracta del fet que mentre existim ens anem reinventant.

Canvien els instruments i la manera de fer i allò que era vell ara és nou, però són unes constants.

-Sobre la inversió en art que fan alguns privats, com es troba el mercat?

Hi ha molt poca inversió en art, hi ha molts pocs col·leccionistes bons: al país, es poden comptar amb els dits. Un d'aquests pocs és Sunyol. També penso però, que si es col·lecciona ha de ser pel valor de la peça com a obra artística, no pel seu valor econòmic. Considero que és un error comprar una peça pensant que en el futur tindrà un valor, tenint en compte el moment en què vivim, en què tot és imatge i tot canvia tan ràpid. Si el que es vol és guanyar diners, és millor que es posin els diners en inversions bancàries o alguna cosa per l'estil.

-L'Art es troba en un moment...

Bo i dolent, perquè estem immersos en un context social completament visual i això és bo, però també aquesta visualitat està molt devaluada. Llavors, l'art, dins d'aquest context, passa a ser una crítica o reflexió sobre aquest mateix context.

-I què crítica Aureli Ruiz?

La dinàmica instrumental tan gran de la societat capitalista a què estem tots subjectes. Som com una mena de vaca tota la vida, que paguem per néixer i paguem per morir.

-En quina etapa professional es troba?

He tornat a agafar el toro per les banyes després de deixar aparcada la meua part artística.

Aquesta nova etapa s'inicia el 2005 amb una exposició a Itàlia i a partir d'aquí començo un projecte nou, que és *Love Indifference*.

-Love Indifference és?

És un *work in progress*, un projecte que compta amb tres línies de treball que es van mostrar ja a Reus i que ara de forma resumida es poden veure a Barcelona, i amb l'ampliació concreta d'algunes obres. És una obra que resta oberta i creix. ■